

РЕШЕНИЕ

№ 751

гр. София, 07.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 20.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6882** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 74 от Закона за защита от дискриминация /ЗДискр/.

Образувано е по искова молба от Д. И. Д., с искане да бъде осъдена Столична община да му заплати обезщетение в размер на 5 000лв. за причинени неимуществени вреди от осъществена по отношение на него дискриминация от В. Г., в качеството ѝ на директор на Столичен инспекторат към Столична община, в резултата на която е претърпял болки и душевни страдания, психически неудобства и отрицателни емоции. Ищецът Д. И. Д. в съд.з., лично и чрез пълномощника си адв.Г., и в представена писмена защита, поддържа исковата молба. Претендира направените по делото съдебни разноси.

Ответникът Столична община, чрез юриск.Т. и в представени писмени бележки, оспорва исковата молба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от СГП дава заключение по делото, че исковата молба е основателна, но прекомерна като размер.

Съдът, като взе предвид изложеното в исковата молба, становищата на страните и заключението на прокурора, събраните по делото доказателства и заключението на вещото лице по назначената по делото съдебно-медицинска експертиза, прие за установено от фактическа страна следното:

С решение №5364/09.11.2015г. по адм.д.№123/2016г. на АССГ, оставено в сила с решение №4320/22.03.2019г. на ВАС-Пето отделение по адм.д.№11136/2016г., е

отхвърлена жалбата на Неска П. Г. срещу Решение №426/09.11.2015г. на Петчленен заседателен състав на Комисия за защита от дискриминация, постановено по преписка №134/2011г., в частта му, с която е установено на основание чл.65, т.1 от ЗЗДискр., че в периода 2010-2011г. В. П. Г. е осъществила дискриминация спрямо Д. И. Д. под формата на тормоз и преследване по смисъла на чл.5 във вр. с § 1, т.1 и т.3 от ДР на ЗЗДискр. Въпреки, че нарушението е осъществено от Г., като директор на Столичен инспекторат, решението е постановено по отношение на физическото лице В. Г., която е участвала в това си качество в съдебното производство пред АССГ и ВАС, образувано по жалбата ѝ срещу решението на КЗД.

Разпитаните по делото свидетели не установяват обстоятелства по здравословното и емоционално състояние на ищеца, а по-скоро относно осъществената по отношение на него дискриминация.

Съгласно заключението на вещото лице д-р Р. М. по назначената по делото съдебно-медицинска експертиза, изготвена въз основа на представената по делото медицинска документация и личен преглед, на ищеца е поставена диагноза „диабет“ през 2007г., през 2016г. са установени усложнения - диабетна полиневропатия и радикулопатия; през 2017г.- артериална хипертония и предсърдно мъждене; през 2019г. – очни поражения и подлежащо на уточнение състояние на щитовидната жлеза.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Разпоредбата на чл. 74, ал. 1 ЗЗДискр. предвижда, че в случаите по раздел I всяко лице, претърпяло вреди от нарушение на права по този или по други закони, уреждащи равенство в третирането, може да предяви иск за обезщетение по общия ред срещу лицата и/или органите, причинили вредите. Алинея втора предвижда, че в случаите, когато вредите са причинени на граждани от незаконни актове, действия или бездействия на държавни органи и длъжностни лица, искът за обезщетение се предявява по реда на Закона за отговорността на държавата за вреди, причинени на граждани (ЗОДОВ).

В случая с оглед фактическите основания на исковата претенция и формулирания петитум съдът приема, че лицето не въвежда обстоятелства, съставляващи самостоятелно основание на иск по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, доколкото не оспорва като незаконосъобразни актове или действия на Столичен инспекторат към Столична община, а твърди неравенство в третирането от страна на служител на Столичен инспекторат към Столична община и претендира репарация на причинените му от това неимуществени вреди. Т.е., необходимо е да се изследват съществуването на вреди в причинно-следствена връзка с установен от КЗД като специализиран административен орган акт на дискриминация. Предвид горното съдът приема, че предявеният иск е с правно основание чл.74, ал.1 от ЗЗдискр.

В случая обаче, решението на КЗД за установена дискриминация, е по отношение на физическото лице В. Г., а не по отношение на Столична община или нейния орган Столичен инспекторат. Т.е. Д. Д. е могъл да търси вреди от физическото лице В. Г., а не от Столична община, по отношение на която не е установено нейн орган или длъжностно лице да е осъществило дискриминация спрямо ищеца.

Също така, видно от заключението на вещото лице и представената по делото медицинска документация диагнозата на ищеца „диабет“ е поставена през 2007г., като не се установява влошаване на здравословното му състояние по време или непосредствено след периода на установената дискриминация 2010-2011г. Предвид

това и въпреки данните за разгънат диабетен метаболитен синдром, захарен диабет – тип-2, некомпенсиран, диабетна полиневропатия, артериална хипертония и др., установени при прегледа на вещото лице през 2019г., не може да се приеме, че те са резултат на осъществената дискриминация преди 8-9години, а не например от естественото развитие на болестта.

Разпитаните по делото свидетели не установяват емоционалното състояние на жалбоподателя, след отправените по отношение на него дискриминационни реплики от В. Г..

Предвид горното, като намира, че с решението на КЗЛД не е установена осъществена от Столична община или Столичен инспекторат дискриминация, съответно решението е постановено по отношение на физическото лице В. Г. /на което е била наложена глоба/, а не на административния орган – директор на СИ; както и че не се доказва по делото влошено здравословно или емоционално състояние на ищеца, което да е във връзка с осъществената дискриминация, съдът приема, че не са налице предпоставките за ангажиране на отговорността на Столична община, поради което искът като неоснователен следва да бъде отхвърлен.

При този изход на спора ищецът ще следва да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размера по чл.37 от Закона за правната помощ във вр. с чл.25 от Наредата за заплащане на правната помощ в размер на 100лв.

По изложените съображения и на основание чл.74, ал.1 АПК, Административен съд София-град, 31 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ иска на Д. И. Д., с ЕГН-[ЕГН], да бъде осъдена Столична община да му заплати обезщетение в размер на 5 000лв. за причинени неимуществени вреди от осъществена по отношение на него дискриминация от В. Г., в качеството ѝ на директор на Столичен инспекторат към Столична община, в резултата на която е претърпял болки и душевни страдания, психически неудобства и отрицателни емоции. ОСЪЖДА Д. И. Д., с ЕГН-[ЕГН], да заплати на Столична община съдебни разноски в размер на 100лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: